

Fremtidens vidunderlige verden

Er Europa nævnt i profetierne? Begivenhedernes udvikling i de sidste tider.

Af Norbert Link

Bibelen tilskynder os til at holde øje med tiderne vi lever i og være rede til Jesu Kristi genkomst. Men holde øje med hvad? Der foregår så meget rundt omkring i verden, så hvordan kan vi skelne imellem vigtigt og uvigtigt nyt? Hvorhen bør vi rette vor opmærksomhed?

En Europæisk magtblok er snart en realitet. Vi hører om højre orienterede aktiviteter i Tyskland og Østrig. Den katolske kirke udråber sig selv som den eneste sande Kristi kirke. Stærke kræfter arbejder på, at denne udvikling skal lede til en Europæisk Økonomisk Superstat med én mønt, ét politisk og militært system, og endog én religion. Ville det kunne blive godt? Ville sådan et Europa stå på god fod med Amerikas Forenede Stater? Ja, hvad betyder det alt sammen?

Så overraskende det end kan lyde, så er det, der er under udvikling i Europa, forudsagt; og alt sker nøjagtig, som profeteret i den gamle hellige bog - Bibelen. Gud inspirerede denne bog, og Hans forudsigelser er virkelige. Intet menneske kunne have forudset disse ting, og ingen har nogensinde haft magt til at kunne lede hændelserne til fuldbyrdelse, nøjagtig som de er forudsagt i Bibelen. Den Almægtige Gud har gjort netop det. Han har gjort det muligt for os at vide på forhånd, hvad Han foretager sig med verdens affærer - både i fortid, nutid og fremtid (Amos 3:7). Kun ved at læse historien i Bibelens lys, kan vi forstå de løbende begivenheder. Så lad os se hvad Gud siger, at disse begivenheder fører til.

Profeten Daniel

Da babylonierne besejrede og ødelagde det ældgamle Jerusalem, tog de jøderne til fange og sendte dem til Babylon. En af disse jødiske fanger var Daniel, der dengang var en ganske ung mand. Måske kender du historien om Daniel i løvekulen og hvordan Gud reddede hans liv. Eller du har hørt om hans tre venner, også jødiske fanger, der blev reddet uskadt ud af den gloende ovn. Men vidste du, at Daniel også var en af de største profeter, der nogensinde har levet? Gud viste Daniel hændelserne, vi er vidne til i vore dage. Daniel forstod ikke alt det Gud inspirerede ham til at nedskrive, for det var bestemt for os, for vor tid (Dan.12:8-10).

I Daniel kapittel 2 bekymrer Kong Nebukadnezar sig over, hvad der mon vil ske efter hans regeringstid. Han ønskede at kende fremtiden, så Gud sendte ham en besynderlig drøm, der viste, hvad der ville ske efter ham. Kongen kunne imidlertid ikke forstå drømmen, og det kunne hans astrologer og drømmetydere heller ikke. For at være sikker på, at han kunne stole på dem, forlangte han, at de skulle fortælle det han havde drømt, men de kunne ikke.

Da Nebukadnezar hørte at Daniel kunne tyde drømme, sendte han bud efter ham. Gud åbenbarede drømmen og dens mening for Daniel som dermed blev i stand til detaljeret at fortælle den: »Du så, o konge, for dig en vældig billedstøtte; denne billedstøtte var stor og dens glans overmåde stærk; den stod foran dig, og dens udseende var forfærdelig.

Billedstøttens hoved var af fint guld, bryst og arme af sølv, bug og lænder af kobber, benene af jern og fødderne halvt af jern og halvt af ler. Således skuede du, indtil en sten reves løs, dog ikke ved menneskehænder, og ramte billedstøttens jern- og lerbødder og knuste dem; og på en gang knustes jern, ler, kobber, sølv og guld og blev som avner fra sommerens tærskelpladser, og vinden bar dem sporløst bort; men stenen, som ramte billedstøtten, blev til et stort bjerg, der fyldte hele jorden« (Dan. 2:31-35).

Kan du forestille dig Nebukadnezars forbløffelse? Hvordan kunne denne unge jødiske slave vide alt dette, som ingen af hans egne troldmænd vidste? Vers 36 »Således var drømmen, og nu vil vi tyde den.« Daniel siger »vi« selvom han var der alene. Daniel erkendte, at det var Gud, der talte igennem ham. Det var ikke Daniels private udlægning.

I vers 37 fortsætter han. »Du, o konge, kongernes konge, hvem himmelens Gud gav kongedømme, magt, styrke og ære ... du er hovedet som var af guld.« Nebukadnezar var afbildet i denne billedstøtte som kongen af det første verdens rige, der regerede fra den tid og fremad, det Kaldæiske eller Neo-Babyloniske Rige. Drømmen handlede dog ikke alene om Nebukadnezar, men fortalte også om begivenheder, der skulle finde sted efter hans regeringstid. Daniel fortsætter i vers 39, »Men efter dig skal komme et andet rige, ringere end dit; (beskrevet i statuen med bryst og arme af sølv), og derpå atter et tredje rige, som er af kobber, og hvis herredømme skal strække sig over hele jorden (bug og lænder af kobber). Siden skal der komme et fjerde rige, stærkt som jern; thi jern knuser og søndrer alt (benene af jern); og som jern sønderslår, skal det knuse og sønderslå alle hine riger.« De ti tæer (jern og ler) symboliserede ti konger som skulle regere samtidig lige før Kristi komme. Når disse ti konger får magt, vil de kun regere en kort tid. Derefter vil Gud sende Jesus Kristus, for at han skal sætte sit rige op, der vil knuse alle menneskelige regeringer. Det er stenen, der bliver kastet, ikke af menneskehånd, og som knuser billedstøttens fødder (versene 41-45).

Drømmen beskriver kun fire regerende, efter hinanden følgende, verdensriger siden Daniel. Det første vi så, var Det Neo-Babyloniske Rige. Hvad var nummer to? Vi finder svaret i Daniel 5. Den babyloniske Kong Belsazzar, der var barnebarn af Nebukadnezar, gav en fest, under hvilken han vanhelligede kar og skåle, der var taget som bytte fra templet i Jerusalem. Under festen kom der pludselig en hånd, der skrev de berømte ord på væggen "MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN (versene 24-25). Ingen kunne tyde ordene, før end Daniel, der nu var en gammel mand, blev tilkaldt. Han fortalte Belsazzar, at Gud havde bestemt, at kongeriget skulle tages fra ham og gives til Mederne og Perserne. Den samme nat blev Belsazzar slået ihjel og Mederen Darios fik kongeriget (vers 30). Således repræsenterede statuens arme Medernes og Persernes rige.

Kan vi identificere det tredje kongerige? I Daniel 8, fik han et syn fra Gud. I det så han en vædder med to horn. Det andet horn voksede ud senere og var højere end det første. Denne vædder var et krigerisk dyr, og der var ingen andre, der kunne stå den imod, indtil en gedebuk med et horn pludselig kom til stede. Denne angreb vædderen, kastede ham ned og trampede ham under fode. Derefter blev gedebukken meget stor.

Gud sendte engelen Gabriel for at forklare dette syn. Vers 20: »Den tvehornede vædder, du så, er kongerne af Median og Persien.« Som vi har set, da Babylon blev besejret af Det Medo-Persiske Rige, var det under Darios, der var Meder. Senere voksede den persiske side af riget og blev mere magtfuld; det er det andet horn, der voksede ud senere og som var større end det første. I alle tilfælde burde det være indlysende, at geden der trampede alt under fode symboliserede det tredje verdensrige. Hvilket rige er det? Daniel 8:21: »Og den lodne buk er kongen af Grækenland, og det store horn i dens pande er den første konge.« Ved at studere historie kan vi se, at Grækenland, efter at makedonierne overtog det og besejrede Det Medo-Persiske Rige, gør dets mægtigste konge, Alexander den Store, til det store horn i Daniels syn. Da Alexander senere i Judæa blev konfronteret med denne historie fra Daniels bog, indrømmede han at denne profeti handlede om ham selv.

Ærkeenglen Gabriel fortsatte med at forklare, at efter Alexanders død, ville hans Imperium blive delt imellem fire magter. Vers 22: »At det brødes af, og at fire andre voksede frem i stedet, betyder, at fire riger skal fremstå af hans folk, dog uden hans (samme) kraft.« Atter bekræfter historien, at det er nøjagtig hvad der skete. Da Alexander døde, blev hans imperium delt mellem hans fire generaler. Det er imponerende når man indser, at denne profeti, der blev givet flere hundrede år tidligere, blev fuldført nøjagtig som forudsagt.

Nu har vi identificeret de første tre Verdensriger - Neo-Babylonien, Medo-Persien og det Græsk-Makedoniske. Hvad er da det fjerde? I kapittel 7 gav Gud Daniel en anden drøm - denne gang handlede det om fire dyr, der kom op af havet. En engel forklarede, at disse dyr er billeder på fire konger eller riger. Daniel 7:4: »Det første så ud som en løve og havde ørnevinger; og jeg skuede, indtil vingerne reves af, og det rejstes op fra jorden og stilledes på to ben som et menneske og fik et menneskehjerte.« Dette beskriver uden tvivl det babylonske Imperium og dets mægtigste konge, Nebukadnezar. På grund af sit hovmod, blev han gjort sindssyg i syv år, hvor han levede som et dyr på marken, indtil Gud gav ham fornuften tilbage (Dan.4) Denne helbredelse bliver her symboliseret med menneskehjertet, der bliver givet til dyret, som derefter rejser sig op på to ben som en mand, efter at have levet som et dyr.

Daniel beskriver det andet dyr som en bjørn (7:5) der repræsenterede Verdensrige nummer to, som er Medo-Persien. Dette blev efterfulgt af et tredje dyr, som Daniel kalder en panter i vers 6: »Så skuede jeg videre, og se, endnu et dyr; det så ud som en panter og havde fire fuglevinger på ryggen og fire hoveder, og magt blev det givet.« Det tredje Verdensrige var det græske, som vi har set fra historiebogen. Fuglevingerne viser, hvor hurtigt Alexander erobrede verden, det samme som den rasende, stormende ged i det andet syn. Dyrets fire hoveder i dette syn er billede på de fire generaler, som delte Alexanders Imperium imellem sig efter hans død. Det er også dem, der er repræsenteret med de fire horn på geden.

Vi er nu fremme ved det fjerde rige i Nebukadnezars drøm i Daniels bog kapittel 2, dette bliver her symboliseret af jernbenene. I synet med de fire dyr i kapittel 7 beskriver Daniel det fjerde rige således i vers 7: »Og videre skuede jeg i nattesynerne, og se, der var et fjerde dyr, frygteligt, skrækkeligt og umådelig stærkt; det havde store jerntænder, åd og knuste, og hvad der levnedes, trampede det ned med fødderne. Det var forskelligt fra alle de tidligere dyr og havde ti horn.« Forklaringen får vi i vers 23: »Det fjerde dyr betyder, at et fjerde rige skal fremstå på jorden, som skal være forskelligt fra alle de andre riger; det skal opsluge hele jorden og søndertræde og knuse den. De ti horn betyder, at der af dette rige skal fremstå ti konger.« Dyret med jerntænder ville blive anderledes end de forrige, fordi ti konger eller riger ville udspringe derfra. Husk her på, at Nebukadnezars statue fra drømmen, havde jernben og fødderne var af jern og ler.

Hvilket rige eller imperium kom efter det græske med dets fire divisioner? Historien fortæller os, at det var det Romerske Imperium. Det fjerde dyr Daniel ser i synet med jerntænder, symboliserer dette verdensomspændende Romerske Rige - som skal bestå lige til Jesus Kristus kommer igen. Hvordan og hvorledes? Er det Romerske Rige ikke for længst forbi - et fortids relikvie? Husk Bibelen fortæller os, at ti konger ville komme ud af det fjerde rige. Med andre ord, det romerske rige skulle falde, men det ville genopstå 10 gange inden Kristi genkomst. Så utroligt det end kan lyde, så er den tiende og sidste genopstand af Romerriget, det der er under udvikling i Europa lige nu! Og denne tiende genopstandelse vil holde lige til Kristus kommer. Jesu Kristi genkomst er forestående! Derfor er det et spørgsmål om liv og død at holde øje med og forstå, hvad der sker rundt om i verden.

Begivenhederne i de sidste tider åbenbaret til Johannes

I Johannes' Åbenbaring har han nedskrevet det, som Jesus Kristus åbenbarede for ham om begivenhederne i de sidste tider. Johannes ser ligesom Daniel besynderligt udseende dyr, der symboliserer verdens regimerne gennem tiderne. I Johannes Åbenbaring 13:1 beskriver han et af disse syn: »Og dragen stillede sig på sandet ved havet. Og jeg så et dyr stige op af havet; det havde ti horn og syv hoveder og på hornene ti kroner og på hovederne gudsbespottelig navne. Og dyret, som jeg så, lignede en panter, og det havde fødder som en bjørn og gab som en løve.« Ligheden med fire dyr som Daniel så, er slående - det første dyr i Daniels syn var som en løve, det andet som en bjørn og det tredje som en panter. Johannes ser kun ét dyr, men det har alle elementerne fra dyrene Daniel så - løve, bjørn og panter, ligesom det havde syv hoveder. Hvis du tæller hovederne på de fire dyr Daniel så, da er der også syv - løvehovedet, bjørnehovedet, panterens fire hoveder plus det fjerde dyrs hoved. Desuden havde dyret Johannes så ti horn, og det fjerde dyr Daniel så havde også ti horn.

Dyret Johannes så repræsenterede Romerriget, nu fremstillet som et sammensat dyr, der havde slugt de tidligere tre Riger, Det Babylonske, Medo-Persiske og Det Græske, som allerede havde været og var forbi, idet deres territorier og karakteristika var blevet opslugt af Rom.

Romerrigets gentagne opstandelser,

Vi vil nu følge det romerske dyrs historie. Johannes Åbenbaring 13:3: »Og jeg så, at et af dets hoveder var som såret til døden, men dets dødshug blev lægt.« Romerriget faldt (symboliseret ved dødshugget) og verden troede, at det aldrig ville rejse sig igen. Men Gud åbenbarede igennem Daniel og Apostelen Johannes, at der i virkeligheden ville komme ti genoplivninger af Romerriget, hvoraf de ni har fundet sted.

Efter Roms ødelæggelse, genoplivede tre såkaldte "barbariske" magter det. De var alle medlemmer af den uortodoks arianisme, men kaldte alligevel sig selv kristne. Dette skete under Kong Gaiseric fra Vandalerne, Kong Odoacer fra Herulierne and Kong Theodoric fra Ostrogotherne. Disse tre konger er de tre første horn på dyret, Daniel så - de tre første genopstandelser af Romerriget.

Den fjerde skete under Justinian i 554 e.Kr. Justinian, der dengang var kejser over den østlige del af Romerriget. Han erobrede områderne, der havde hørt til det gamle Vest Romerske Imperium tilbage fra de arianske barbarer". Samtidig genoprettede han det "ortodokse" Romansk Katolske herredømme i den vestlige del. I historie kendes denne begivenhed som "Imperiets Restaurering", og anses af mange for at være det bibelske "dødshug der blev lægt", dødshugget det Romerske Imperium fik af barbariske magter.

Den femte genoplivelse skete under Karl den Store i år 800. Den sjette var under Otto den Store i 962. Den syvende under Karl V af Habsburg i 1530, den ottende under Napoleon Bonaparte som regerede fra 1804 til 1814 og den niende har også fundet sted, nemlig under Mussolini og Hitler. Således er det, der sker i Europa lige nu, den tiende og sidste genoplivelse af Romerriget. Som vi kan se, kan man, ved at sætte profetierne fra Biblen sammen med historien, få oversigt og forståelse for fortid, nutid og fremtiden.

Lad os nu se nærmere på Johannes' Åbenbaring 17, hvor Johannes får et andet syn, med et dyr der har ti horn. Han skriver i vers 12 - 14, »Og de ti horn, du så, er ti konger, som endnu ikke har fået kongemagt, men får herredømme en stund (en kort tid) som konger sammen med dyret. De har én og samme tanke, og deres kraft og magt stiller de til dyrets rådighed. De skal føre krig mod Lammet, og Lammet skal sejre over dem, fordi det er herrernes Herre og kongernes Konge.« Disse ti konger vil forsøge at bekæmpe Jesus Kristus, når han kommer igen, men de vil blive besejrede - som beskrevet i Daniel 2, af stenen der ikke alene tilintetgør tærne men også hele statuen.

Disse profetier passer sammen som brikker i et puslespil, der tilsammen danner et stort billede. Det er uhyre spændende at forstå Guds forudsigelser om verdensbegivenhederne igennem disse profetier! Ifølge synene som Daniel og Johannes så, vil der i den sidste genoplivelse af Romerriget være ti regerende konger, når Kristus kommer igen. Europa er under en udvikling i denne retning, der til slut vil opfylde disse profetier. De involverede nationer forsøger ihærdigt at sammenslutte sig i unionen. De begyndte med en økonomisk basis; men det endelige mål er til sidst også at sammensmelte militære og religiøse interesser. Imellem ledere i Europa tales der allerede nu om en føderal grundlov, der skal gælde i de deltagende nationer. Historien oprulles nøjagtig som Biblen har forudsagt.

Kan vi identificere dyret i de sidste tider

Ordet "dyr" i bibelsk terminologi henviser til et regeringssystem eller til lederen af dette system, ligesom ordene "kongerige" og "konge" henviser til et rige eller til lederen af dette. Både Daniel og John så dyr i synene, og de blev identificerede som verdensregeringer. I ethvert imperium er der en leder. Kan vi identificere lederen i den sidste genoplivning af Romerriget?

Johannes' Åbenbaring 19:19 beskriver, at Dyret, jordens konger og deres hære er samlede for at føre krig mod Jesus Kristus. Dyret refererer til den person, som vil lede jordens konger og deres hære i bekæmpelsen af Jesus Kristus, når han kommer. Dette dyr er de sidste endetiders leder i det genopstandne Romerrige.

Gud åbenbarer mere om denne leder i Daniel 11. Denne profeti begynder med Persien (det andet imperium) og dækker over de efterfølgende århundreders historie helt frem til Kristi genkomst. Kongen fra nord er den sidste leder i det genopstandne Romerrige, og kongen fra syd er en magtfuld leder af den arabiske verdensdel. Måske kender vi endnu ikke denne kommende europæiske leder, som vil blive kongen fra nord; men Biblen beskriver hans karakter, som er beskrevet i Daniel 11:36 "Og kongen gør, hvad han vil, ophøjer og hovmoder sig mod enhver gud; mod gudernes Gud taler han utrolige ting, og han har lykken med sig, indtil vreden er omme; thi hvad der er besluttet, det sker.» «Vreden" henviser til Guds vrede beskrevet i Åbenbaringens bog. Gud bliver vred på nationerne, fordi de har forladt Ham og lever i ugudelighed, ligesom i Noahs tid. Denne sidste leder af Det Romerske Imperium, vil således ophøje sig selv indtil Guds vrede rammer ham.

Vi fortsætter i Daniel 11:38 "I stedet ærer han fæstningernes gud; en gud, hans fædre ikke kendte, ærer han med guld, sølv, ædelsten og klenodier. I de faste borge lægger han den fremmede guds folk; dem, der vedkender sig ham, overøser han med ære ..." Denne erobreren, denne militære leder vil ikke have nogen agtelse for himmelens Almægtige Gud. Vers 40 "Men ved endens tid skal Sydens konge prøve kræfter med ham, og Nordens konge stormer imod ham med vogne, ryttere og skibe i mængde og falder ind i landene, oversvømmer og overskyller dem." Husk panteren med de fire vinger i Daniel! Kongen fra nord vil i hovedtræk komme imod kongen i syd i en blitzkrig! Det forstærkes i vers 41, "Han falder ind i det herlige land, og titusinder falder." I anden verdenskrig invaderede Mussolini Mellemøsten, men han nåede aldrig til Jerusalem. Den næste og sidste leder af Romerriget vil nå Jerusalem. Vers 44: "Men rygter fra øst og nord forfærder ham (trusler fra landene nordøst fra Jerusalem, sådanne som Rusland, Kina, Indien og Japan); og han drager bort i stor harme for at tilintetgøre mange og lægge band på dem."

Dette er krig i Mellemøsten! En krig der vil sprede sig til landene i den tidligere Østblok. Et kommende "Forenede Stater i Europa," under ledelse af kongen fra nord, der vil indlade sig på en krig mod Mellemøsten og Asien! En ny verdenskrig!

I vers 45: "Han opslår sine paladstelte mellem havet og Det hellige, herlige Bjerg. Men han går sin bane i møde, og ingen kommer ham til hjælp." Hvorfor er der ingen, der vil hjælpe ham? Hvad med USA, Canada, Australien, New Zealand og Storbritannien? De

synes ikke at være nævnt i denne krig, der er sat i gang af et forenet Europa. Er de neutrale? Nej. Når profetier bliver opfyldt, vil disse nationer ikke længere være i frihed til at kunne hjælpe.

De forenede Stater af Amerika og Storbritannien i profetierne

Historien og arkæologiske fund har i lyset af bibelske udsagn, tydeligt klarlagt at Storbritannien og USA nedstammer fra Efraim og Manassa, Josef's, en af de tolv stammer af Israel, to sønner. (Indbyggerne i den stat vi kalder Israel i dag, nedstammer fra Judas, som også er en af Israels tolv stammer.) Man har også fundet ud af, at den nuværende tysksprogede nation nedstammer fra de bibelske assyrer.

Med denne information i baghovedet bemærk Hosea 5:13: "Da Efraim (nutidens Storbritannien og nationerne under Commonwealth) mærked sin sygdom og Juda (nutidens stat Israel eller jøderne) mærkede sin byld (tilsyneladende pådraget i den kommende krig), gik Efraim hen til Assur, (nutidens Tyskland) storkongen (Jareb i King James oversættelse) sendte han bud. Men han kan ej give jer helse, han læger ej eders byld.«

Ingen af historiens konger i Assyrien hed Jareb. Kong Jareb af Assyrien er derimod kongen fra nord, og han er leder i Romerrigets sidste opstandelse, nutidens Forenede Europa. Ordet Jareb henleder til en kæmper, en der er krakilsk og trættekær. Og lederen vi taler om, vil virkelig være krigerisk og trættekær. Mange bibeloversættere kalder ham Den Store Konge. De giver ham endda titlen "Den Store", ligesom nogle af hans forgængere - Otto den Store, Karl den Store og Alexander den Store.

Denne profeti synes at pege hen imod at Efraim, England og Storbritannien, ligesom til Juda, jøderne. Til at begynde med er de på god fod med Assyrien, Tyskland. De beder dem endog om hjælp, men får ingen. Snart derefter vil de gode relationer ændre sig. Lige nu nyder Europa rimelig gode relationer med Storbritannien og USA. Men det vil ikke vare ved, og verden vil blive forbløffet når forandringen indtræffer!

Hosea 7:11 "Efraim er som en due, tankeløs, dum; de kalder Ægypten til hjælp og vandrer til Assur (for hjælp). Men medens de vandrer, kaster jeg nettet over dem, bringer dem ned som himlens fugle og revser dem for deres ondskab." Hvorfor vil Gud gøre noget sligt? Hosea 9:1 giver svaret: "Israel glæd dig ikke med folkenes jubel; ved hor veg du bort fra din Gud, på hver en tærskelplads elsker du skøgens løn." Med andre ord, De moderne nationer Israel og Juda har overtaget hedningernes skikke og kultur og har fornægtet tilbedelsen af den sande Gud. Igennem profetierne advarer Gud om, hvad han vil gøre og hvorfor, så der ikke kan være tvivl.

Hosea 9:3 giver detaljer om fremtiden for disse egensindige nationer: "Ej skal de blive i Herrens land; til Ægypten skal Efraim tilbage, spise uren føde i Assur." Akkurat som i Det Gamle Testamente hvor Israel var slaver i Ægypten, sådan skal det moderne Israels afstamning, især det britiske folk og folk fra USA sættes i fangenskab og blive slaver. Som det ser ud lige nu, lyder det temmelig usandsynligt, at de skulle blive krigsfanger, og alligevel er det hvad profetien fortæller. Jeremias 50:33 siger, "Så siger Hærskarers Herre: Både med israelitterne og judæerne er det handlet ilde; alle de, der bortførte dem, holder fast på dem, vægrer sig ved at give dem fri."

En anden klar og nøgtern profeti om Israel og Judas straf, kan vi se i Ezekiel 6:6: "Overalt hvor I bor, skal byerne lægges øde og offerhøjene gå til grunde ... Mandefald skal ske iblandt eder, og I skal kende, at jeg er Herren. Men en rest lader jeg blive tilbage, idet nogle af eder undslipper fra sværdet blandt folkene, når I spredes i landene, og de undslupne skal komme mig ihu blandt folkene, hvor de er fanger; jeg sønderbryder deres bolerske hjerter, som faldt fra mig."

I Ezekiel 39:23 fastslår Gud, "Og folkene skal kende, at Israels hus vandrede i landflygtighed for deres misgerningers skyld, fordi de var troløse imod mig, så jeg skjulte mit

åsyn for dem." Selv hedenske nationer skal vide, hvorfor Gud tillader denne tilfangetagelse af det moderne Israels folk, der nedstammer fra Israel og Juda . Tyskerne vil blive dominerende i det kommende europæiske fællesskab, og de vil besejre både USA , Storbritannien og Jøderne som vil blive transporteret i fangenskab til Europa og Egypten. Dette vil alt sammen ske lige før Jesus Kristus kommer tilbage - for i resten af Ezekiel 39, fortæller profeten om, at Kristus vil komme og befri fangerne og bringe dem tilbage til deres egne lande.

Hosea 11 er samstemmende i dette. Jesus Kristus siger, "Hvor kan jeg ofre dig, Efraim, lade dig, Israel, fare...? Han (Gud) brøler som løven, ja brøler, og bævende kommer sønner fra havet, bævende som fugle fra Ægypten, som duer fra Assurs land; jeg fører dem hjem til deres huse, lyder det fra Herren" (v. 8-11). Jesus Kristus kommer tilbage og gør ende på deres fangenskab. Igen i Jeremias 46:27 siger Gud, "Frygt derfor ikke, min tjener Jakob, vær ikke bange, Israel; thi se, jeg frelser dig fra det fjerne og dit afkom fra deres fangenskabs land."

Kristus vil komme tilbage og gøre ende på krige og elendigheden, der plager vor tid. Begivenhederne vil blive så tilspidsede og forfærdelige, at hvis ikke Jesus Kristus greb ind, da ville hele menneskeheden blive udryddet. Han siger i Mattæus 24:22, "Og dersom de dage ikke blev afkortet, da blev intet menneske frelst; men for de udvalgte skyld skal disse dage afkortes." Dette betyder, at intet menneske vil kunne overleve noget sted på jorden. Det er nødvendigt at forstå, hvad der foregår, og hvad man skal gøre for at blive frelst.

Esajas 10:5 afslører mere om denne person, der vil styrte verden i en udryddelseskrig: "Ve Assur, min harmes kæp, min vrede er stokken i hans hånd." Gud vil bruge Assyrien til at afstraffe Israel og Juda, men derefter vil han vende sig mod Assyrien. Vers 6: "Jeg sender ham (Assyrien) mod et vanhelligt folk, opbyder ham mod min vredes folk til at gøre bytte og røve og trampe det ned som skarn på gaden." Gud selv kalder det moderne Israel en ugudelig nation, fordi de har forladt Ham! Derefter siger han noget interessant om Assyrien. Vers 7: "Men han mener det ej så, hans hjerte tænker ej så. Nej, at ødelægge, det er hans attrå, at udrydde folk, ikke få." Assyriens konge eller leder, vil ikke blive klar over, at han er Guds redskab. Som vi allerede har set, så vil han *bespotte* den sande Gud. Han vil *vælge* fremmede guder som hans forfædre ikke kendte, således er det langt fra hans tanke at virke som Guds redskab. Hans intention er at besejre nationer og tilegne sig magt. Men når tiden er moden, vil Gud bringe ham ned fra hans stolthed og arrogance. Vers 12: "Men når Herren fuldbyrder alt sit værk på Zions bjerg og i Jerusalem, vil jeg hjem søge assyrerkongens hjertes hovmodsfugt og hans øjnes trodsige pral."

Hvordan? Esajas 14:25 "Jeg knuser Assur i mit land, (husk Kong Jareb, kongen fra nord, vil på et tidspunkt flytte sit hovedkvarter til Jerusalem) nedtramper ham på mine bjerge, hans åg (slaveriet han har lagt på Israel og Juda) skal vige fra dem, hans byrde skal vige fra dets skuldre."

Esajas 30:30-33 specificerer den måde Gud vil behandle kongen af Assyrien. "Herren lader høre sin højheds røst og viser sin arm, der slår ned med fnysende vrede, ædende lue, skybrud, skyldende regn og hagl. For Herrens røst bliver Assur ræd, med kæppen slår han". (Husker du stenen, der kom fra himlen og ramte de ti tæer på statuen? De ti tæer er de ti konger, der har givet deres støtte til dyret, som er kongen af Assyrien.) "Hvert et slag af tugtselsens stok, som Herren lader falde på Assur, er til paukers og citres klang; med svingnings kampe kæmper han mod det."

Vers 33: "Thi for længst står et alter rede - mon det er rejst for Molok?" Hvem eller hvad er Molok? Molok er et hebræisk ord, der betyder "det brændende sted" eller "ildsøen". Ildsøen er således gjort rede til kongen af Assyrien. Gud har lavet denne Molok (Tophet), denne ildsø dyb og lang. Vers 33 fortsætter, "han gjorde dets ildfang dybt og bredt, bragte ild og ved i mængde; Herrens ånde sætter det i brand som en strøm af svovl." Dette

stemmer overens med Åbenbaringen 19, hvor dyret, de sidste tiders leder i det romerske system, vil blive kastet i søen med ild og svovl, når Jesus Kristus kommer tilbage.

Det fremgår tydeligt, at det er Jesus Kristus og ikke en mand, der vil kaste kongen af Assyrien i denne ildsø. Som det står i Esajas 31:8-9, "Assur falder for sværd, men ikke en mands, et sværd fortærer det, ikke et menneskes ... hvis ild er i Zion, som har sin ovn i Jerusalem."

Det er interessant her at lægge mærke til at mindst tre, og muligvis så mange som syv ledere af Romerrigets mange genopstandelser nedstammede fra assyrerne. Og Biblen fortæller os, at den sidste leder, der vil få navnene 'Kongen fra Nord', 'Dyret' eller 'Kong Jareb' også vil være en assyrer. Ud fra disse oplysninger, må vi holde nøje øje med, hvad der sker i Europa og især i Tyskland.

Det skarlagenrøde dyr

I Åbenbaringen 17 beskrives synet af et andet dyr, end det Johannes så i kapittel 13, det var skarlagenrødt, men det havde også syv hoveder og ti horn. Den mest iøjnefaldende forskel var dog, at en kvinde, en skøge, red på det. Denne kvinde bliver i kapittel 17:5 identificeret som "Og på hendes pande var der skrevet et navn, en hemmelighed: 'Babylon, den store, moder til jordens skøge og vederstyggeligheder'." Denne kvinde fremstilles i vers 6 som beruset af de helliges og Jesu vidners blod. I vers 18 bliver hun også identificeret med den store by der regerer over kongerne på jorden, byen der ligger på de syv bjerge (v. 9). Selv om byen her bliver kaldet Babylon, så er den eneste berømte by på syv høje, Rom! Efterfølgeren af det antikke Babylon både politisk, militært, økonomisk og religiøst. Det er byen der rider det skarlagenrøde dyr med de syv hoveder og de ti horn. Dyrets syv hoveder er syv konger eller riger (v.10) der følger det ene efter det anden. Fem er allerede historie, én er nuværende og den sidste er ikke kommet endnu.

I Åbenbaringen 13, er de ti horn billede på de ti genoplivelses af Det Romerske Rige. Som vi allerede har set, har vi allerede været på historiens scene og det tiende er under udvikling. Ved at sammenligne dyret i Åbenbaringen 13 med det i kapittel 17 kan vi se, at dyrets hoveder i kapittel 17 betyder de syv genopstandelser af Romerriget, og at den allersidste genoplivelse der vil inkludere de ti horn eller ledere, som vi har nævnt tidligere, vil komme i nærmeste fremtid. Kvinden sidder på disse syv sidste af dyrets opstandelser. Dette betyder, at hun kun skulle være instrument i de sidste syv genoplivelses af det Romerske Imperium - ikke de tre første.

Denne kvinde eller by beskrives både som en økonomisk og en religiøs magt. I *Ryrie Study Bible* kommenterer fodnoten til Åbenbaringen 17:5, "Selv om den berømte by Babylon lå ved Eufrates floden, synes navnet at være en symbolsk reference til Rom. I kapittel 18 repræsenterer den mere den politiske og kommercielle side af det genoplivende Romerrige. Således står udtrykket for både en by og et (politisk og kommercielt) system der hænger sammen (man kan sammenligne med 'Wall Street,' som er både et sted og et system)."

Et interessant udsagn i *Halley's Bible Handbook* er enig i det ovenstående: "Beskrivelsen af Babylon den store ... passer nøjagtig på det pavelige Rom. Intet andet i verdenshistorien kan sammenlignes så nøjagtig." *Unger's Bible Handbook* erklærer, "Den store skøge er billede på et religiøst system, der sælger sandheden for verdslig magt. Hun misbruger sandhed og renhed, hun beruser mænd med sine doktriner og handlinger, og vanærer Guds ord. Hun oparbejder endetidens korrupte religiøse system, der fuldstændig repræsenterer alle frafaldne bevægelser, lige fra begyndelsen i Nimrods oldtids Babylon til den frygtelige opfyldelse, den frafaldne kristendom og andre onde religiøse magter, i de sidste dage. Det genopstandne Romerrige og dets sidste konge - dyret - viser sig som forvalteren af skøgens tilintetgørende magt. Kvinden har sit hovedkvarter i dyrets hovedstad, byen Rom der ligger på de syv høje" (siede 870).

Bid mærke i, at det er den syvende og sidste genopvækkelse af Romerriget der har kvinden (en religiøs magt) som rytter. De tre første genoplivelse skete under ledere med en anden religion, Arianismen, der af den Romersk Katolske Kirke blev stemplet som ugudeligt, mens de sidste syv foregik med samtykke og under kontrol af Romerkirken. Lad os igen gennemgå historiebøgerne, og se hvad de beretter om de syv genopstandelsers samtid:

Den første af de syv sidste genopstandelser foregik under Justinian i 554 f.Kr. Han er den der *først* og fremmest har fået æren for at udslette de barbariske stammer, og han gjorde det på befaling fra en række Romerske paver. Den *anden* af de syv sidste genoplivelse skete under Karl Den Store, som blev kronet af Pave Leo III i 800 e.Kr. Den *tredje* af de syv genoplivelse fandt sted under Otto Den Store som gav den navnet "Det Romerske Imperium over Den Tyske Nation". Han blev kronet af Pave John XII. Den *fjerde* genoplivelse skete under Karl V Habsburg, kronet af Pave Clement VII i 1530, og han ændrede navnet til Det Hellige Romerske Imperium. Det blev nu almindelig kendt på grund af den nære kontakt imellem staten og den såkaldte Hellige Romerske Kirke. Den *femte* genoplivelse af de sidste syv skete under Napoleon Bonaparte, som også blev kronet af en pave.

Den *sjette* og sidste genopstandelse skete under Hitler og Mussolini, og selv om ingen af dem blev kronet af paven, var der dog et tæt knyttet partnerskab imellem Byen Rom under Pave XI, Italien og Tyskland. Under dette partnerskab underskrev Mussolini og pavedømmet Lateran Traktaten i 1929, som gav Paven suverænitet over Vatikanbyen, ligesom den Romersk Katolske religion blev den eneste anerkendte i Italien. Som modydelse anerkendte pavedømmet Mussolini som lovlig regent. Mussolini proklamerede senere, at han havde genoplivet Det Romerske Imperium og ville kalde sig selv Romersk Kejser. Vatikanet underskrev også overenskomst, konkordat, med Hitler i 1933, der beskyttede kirkens rettigheder under Nazismen. Dette gav udadtil Hitlers regime et skin af legitimitet.

Den syvende og sidste genoplivelse af Romerriget er allerede under udvikling, selv om det stadig ligger forude. Som ved de tidligere seks genopstandelser, vil kvinden - Pavens Vatican i Rom - også "ride", eller dirigere den syvende.

Dette blev også profeteret i Daniels syn af de fire dyr - hvor det fjerde dyr havde ti horn. De ti horn er billede på de ti genopstandelser af Romerriget. Daniel 7 handler om de første tre af disse genopstandelser. I vers 8 siger Daniel, "Jeg lagde nøje mærke til hornene, og se, et andet horn, som var lille, skød frem imellem dem, og tre af de tidligere horn oprykkedes for at skaffe plads".

Hvem eller hvad er dette lille horn? En engel blev sendt for at forklare Daniel sagen. Vers 24: "Og de ti horn betyder, at der af dette rige skal fremstå ti konger, og efter dem skal der komme en anden, som skal være forskellig fra de tidligere; og han skal fælde tre konger," han skulle altså stå for udførelsen af de første tre opstandelser af Romerriget. "og tale mod den Højeste og mishandle den Højestes hellige; og han skal sætte sig for at ændre tider og lov." Dette lille horn, den religiøse magt der er synonym med kvinden, der rider det skarlagensrøde dyr, ville altså ændre tid og lov, med andre ord, ændre loven om hellige tider. Denne samme magt bliver beskrevet på en anden måde i Åbenbaringens Bog.

I Åbenbaringen 13:11-17 ser Johannes et andet dyr med to horn ligesom et lam, der talte som en drage. Dette er en religiøs magt, der proklamerer sig selv som Lammet eller Jesus Kristus, men er under indflydelse af dragen, eller Satan. Dette andet dyr, får vi at vide, udøver komplet autoritet ligesom det første dyr han så. Fra tidspunktet, da det andet dyr kommer på scenen, vil begge dyrene fortsætte med at eksistere side om side. Dette sidste dyr udøver store under, såsom at få ild til at falde ned fra himlen til alles forundring. "Og han forfører dem, der bor på jorden, ved de tegn, som det fik magt til at gøre for (det første dyr) dyrets øjne." Det første dyr, den politiske magt, gør ingen under, men det gør det andet, den religiøse magt. "Og det (det andet dyr, identisk med det lille horn og kvinden der rider det) får alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, til at give sig selv et mærke på deres

højre hånd eller på deres pande, for at ingen skal kunne købe og sælge uden den, som har mærket: dyrets navn eller dets tal."

Hvordan vil du blive identificeret?

Hvad er dyrets mærke? Hvad har det andet dyr, den religiøse magt, at gøre med det? Mærket kommer fra det første dyr, men det andet dyr får alle mennesker til at acceptere det. Vi kan få en ide om dets karakter ved at se, hvad der er sket tidligere i Romerriget igennem dets mange genopstandelser. I sit værk "Troens tidsalder" af historikeren Will Durant, skriver han i sit kendte værk "Civilisationens Historie" om Justinians lovsamling: "Denne lov vedtog ortodoks kristendom . Loven begyndte med en deklaration om treenigheden ... Den anerkendte det religiøse lederskab af Den Romanske Kirke og *beordrede alle kristne grupper at underlægge sig dens autoritet* ... Frafaldne kættere skulle dræbes ... og andre fravegne skulle have deres ejendom konfiskeret, **fratages ret til at købe og sælge**, og til at arve eller testamentere; de blev udelukket fra offentlige hverv, fik mødeforbud, og måtte ikke retsforfølge kristne skyldnere" (1950, side 112).

Således blev alle, der ikke var ortodokse katolikker forbudt at købe og sælge - dvs. at gøre forretninger, og dem der blev stemplet som kættere blev dødsdømt. Det ser således ud til, at man skal have dyrets mærke for at deltage i almindelig handel ogandel i det genopstande Romerrige. Der er selvfølgelig aspekter i tilbedelsen, der sætter dem der nægter at deltage mere udenfor end andre.

Det lille horn, som vi husker, satte sig for at ændre tider og lov, - loven om de hellige festtider - og forfulgte Guds folk, hvis de ikke accepterede ændringerne. Gud havde befale sit folk at holde visse tidspunkter hellige, og på disse hellige tidspunkter havde han forbudt dem at arbejde. Det lille horn ændrede Guds højtider og satte andre dage, bestemt af mennesker til at være *hellige*, i stedet. Et iøjnefaldende aspekt af dyrets mærke kunne tænkes at dreje sig om helligdagene, og det ville således fastsætte dage, hvor man kan "købe og sælge". Dette lille horn, som er kvinden der rider dyret, vil forårsage, at folk accepterer dyrets mærke med frygt for dødsdom, hvis man nægter. Som i gammel tid ser det ud til, at kvinden vil forårsage den politiske magt til at beordre folk i arbejde på Guds helligdage og forbyde dem at arbejde på søgnedage (se Åbenbaringen 13:15). Sande kristne, der nægter at adlyde, vil blive dømt til døden.

Bibelen fastsætter tydeligt og klart hvilke tider og dage Gud har gjort hellige - den ugentlige sabbat (fra fredag aften ved solnedgang til lørdag ved solnedgang) og de specielle årlige helligdage, som også bliver kaldet sabbater i Bibelen (3.Mosebog 23). Gud påbyder sit folk i 2.Mosebog 31:13-17, "Du skal tale til israelitterne og sige: Fremfor alt skal du holde mine sabbatter, thi sabbatten er et tegn mellem mig og eder fra slægt til slægt ... I skal holde sabbatten, thi den skal være jer hellig ... ja enhver som udfører noget arbejde på den, det menneske skal udryddes af sin slægt." I modsætning til dyrets mærke, så har Guds folk et tegn - helligholdelsen af sabbatterne.

Man må forstå, at sabbatbudet, ikke kun er for jøderne, som mange vil påstå i vore dage, men at sabbatten, som Kristus sagde, var gjort "for mennesket" (Markus 2:27), samtidig med at det blev skabt - da der endnu ikke var jøder eller ikkejøder. Sabbatten var tydeligvis gjort for både Israelitter og fremmede (Esa. 56:6-7).

Det fremgår tydeligt i Bibelen hvad forskellen er, imellem at overholde sabbatten eller ikke at holde den, og hvad der sker, når vi bruger den til vore egne formål. I Esajas 56:2 læser vi: "Salig er den, der gør så, det menneske som fastholder dette: holder sabbatten hellig og varer sin hånd fra at øve noget ondt." I Esajas 58:13, "Varer du din fod på sabbatten, så du ej driver handel på min helligdag, kalder du sabbatten en fryd, Herrens helligdag ærværdig, ærer den ved ikke at arbejde, holder dig fra handel og unyttig snak."

Bibelen sætter den højre hånd i forbindelse med vore handlinger og vor pande som stedet for vore tanker. Husk, at dyrets mærke ville blive accepteret på den højre hånd og i panden. I Ezekiel 3:7-9 beklager Gud det faktum, at Israel, både i oldtiden og nu, ikke vil høre efter Ham. Han siger: "Men Israels hus vil ikke høre dig (Ezekiel), thi de vil ikke høre mig ... Se, jeg gør dit ansigt hårdt som deres ansigter." Gud talte her om tankerne eller folks sind. I 2.Mosebog 13:9 bliver overholdelsen af Guds sabbatter ligeledes sat i forbindelse med højre hånd og panden. Vi læser: "Det skal være dig som et tegn på din hånd og et erindringsmærke på din pande, for at Herrens lov må være i din mund."

Det er interessant her at lægge mærke til, at som folk i denne verden godkender dyrets mærke på panden, således vil Gud også placere et tegn på panden af dem der lider under rædslerne i endetiden. Han vil gøre dette for at beskytte og fri dem for fortræd. Gud siger til sine engle i Ezekiel 9:4, "Gå midt igennem byen, igennem Jerusalem, og sæt mærke på de mænds pande, der sukker og jamrer over alle de vederstyggeligheder, som øves i dets midte!" ... vers 6, "men ingen af dem, der bærer mærket må I røre." I Åbenbaringen tales der også om Guds beskyttelse af sine tjenere. Han siger til sine engle, "Gør hverken jord eller hav eller træer nogen skade, før vi har beseglet vor Guds tjenere på deres pander" (7:3).

I Åbenbaringen 20:4 siger Johannes, "Og jeg så deres sjæle, som var blevet halshugget for Jesu vidnesbyrds og for Guds ords skyld, og jeg så dem, som ikke havde tilbedt dyret eller dets billede og ikke havde taget dets mærke på deres pande og på deres hånd; de blev levende og blev konger med Kristus i tusind år." De som nægter at modtage dyrets mærke, vil blive belønnet med evigt liv og vil regere sammen med Kristus i Tusindårsriget. De som har dyrets mærke vil blive straffet af Gud: "Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke på sin pande eller på sin hånd, så skal han drikke af Guds harmes vin, som er skænket ublandet i hans vredes bæger" (14:9). Dette er meget alvorlige advarsler! Vi skal sikre os, at vi kan kendes på Guds tegn og ikke dyrets mærke.

Sabbat eller søndags tilbedelse?

Har du nogensinde stillet spørgsmålstejn ved, hvorfor folk går i kirke om søndagen i stedet for på sabbatten? Eller hvorfor man fejrer jul og påske? Eller hvorfor man ikke holder Guds befalede helligdage? Lad os undersøge om det har med dyrets mærke at gøre?

Igen vil vi se på den indflydelse det lille horn har haft ned gennem tiderne. Selv om den ugentlige og de årlige sabbatter er Guds helligdage som han har påbudt kristne at holde, har det lille horn ændret lovene om de hellige tidspunkter og sat andre tilbedelsesdage i stedet. Den ugentlige sabbat har han udskiftet med søndagen og de årlige sabbatter er udskiftet med traditionelle fridage som påske og jul. Jul og påske kommer fra hedenskabet, som man vil kunne læse i ethvert leksikon. Selv søndags tilbedelse kommer fra hedensk oprindelse - man ærede solguden på soldagen.

Nogle vil fastholde, at Bibelen tillader denne ændring fra sabbat til søndag. En ærlig undersøgelse af skriften viser dog, at Bibelen ikke tillader en sådan ændring. I Hebræerbrevet 4:9 står der: "Altså står der endnu en sabbatshvile tilbage for Guds folk." Det græske ord for hvile er *sabbatismos*, som direkte oversat betyder "overholdelse af sabbatten. Lamsa' oversættelse af Bibelen er måske den bedst forståelige: "Det er derfor Guds folks pligt at overholde sabbatten."

Da Kong Charles I regerede England, skrev Cox i sabbatloven, "For der findes ikke i skrifterne noget der siger, at lørdag ikke længere skal overholdes men er ændret til søndag. Det må derfor være kirkens autoritet, der har ændret den ene og sat den anden i stedet." Han fastslog, at eftersom der intet er i Bibelen der berettiger til denne ændring, må det være ved kirkens autoritet, at sabbatten er blevet udskiftet med søndagen.

Issac William, doktor i guddommelighed i Kirken af England er enig med Cox. I volume 1 af *Plain Sermons on the Catechism*, (Letfattede foredrag om Katekismen) "Hvor i skrifterne er vi påbudt at overholde den første dag i det hele taget? Vi er påbudt at holde den syvende og ingen steder den første dag. At vi holder den første dag, er af samme grund som vi overholder mange andre ting, ikke på grund af Bibelen men fordi kirken har pålagt det."

Alle var selvfølgelig ikke enige. John Miller skrev, "Det vil absolut være mere sikkert at overholde den syvende dag, som er Guds udtrykkelige bud, end af adlyde menneskelige formodninger, der har valgt den første dag." Hvad han siger er, at det er langt sikrere at følge Guds bud, end hvad mennesker har fundet på. En tysk kommentator doktor Eck, skrev så tidligt som i 1553: "Kirken har ændret helligholdelsen fra lørdag til søndag ud fra dens egen ideologi uden at have bibelsk grundlag."

Teologer og kommentatorer er alle enige om, at sabbat helligholdelse er bibelsk og at søndag blev indført udenom Guds autoritet. Alt for mange mennesker har accepteret denne ubemyndigede ændring af Guds hellige tid, og dermed tilladt dem selv at blive vildledte. Den svejtsiske reformator, John Calvin, indrømmede at Bibelen lærte overholdelse af sabbatten og ikke søndagen. Men ligesom Luther, fader for den protestantiske reformation, var han ikke villig til at gå tilbage til at helligholde sabbatten. Han begrundede det således: "De tidlige kirkefædre (ikke patriarkerne i Bibelen) satte søndagen i sabbattens sted. Kong Charles I af England proklamerede, at påsken var indsat af samme autoritet som ændrede sabbatten til, at søndag skulle være Herrens dag. Det kan ikke findes i skriften at lørdag er skiftet til søndag. Det er derfor min opfattelse, at de der ikke vil holde påskefesten, også burde vende tilbage til at overholde sabbatten, eftersom det var kirkens egen autoritet der indførte søndagen."

Vi kan nu fastslå, hvilken kirke eller menneskelig autoritet der var ansvarlig for at ændre sabbatten til søndag og udskifte Guds fastsatte Helligdage med hedenske fester såsom påske og jul. Historien viser tydeligt, at det var Den Romersk Katolske kirke, og at det er et faktum, at de protestantiske kirker der har afsagt sabbatten har i realiteten underlagt sig denne kirkes autoritet i denne sag. De har ikke anerkendt Bibelens autoritet, idet den ingen steder godkender sådanne ændringer. Selv kirker der overholder sabbatten og de hedenske fester jul og påske, i stedet for Guds årlige sabbatter, har uden selv at være klar over det, accepteret Roms autoritet.

I 1845 bemærkede amerikaneren Elder Preble, "Således ser vi Daniel 7:25 opfyldt. Det lille horn ændrer love og tider. Derfor ser det for os ud til, at alle der helligholder den første dag i stedet for sabbatten, er pavens søndags holdere og Guds sabbatsbrydere." Koncise ord må vi erkende.

Christina Tolingerin, tysk martyrer fra det 16. århundrede, fastslog med hensyn til helligdage og søndage, "Herren skabte jorden på seks dage. På den syvende hvilede han. De andre helligdage (henvisning til påske, jul, nytår osv.) er blevet indsat af paver, kardinaler og biskopper."

Wolfgang Capto skrev om sabbat holdere i Liechtenstein i slutningen af det 16. Århundrede, "Sabbatoverholdere lærer at sabbatten, dvs. lørdagen stadig skal overholdes. Søndagen er pavens opfindelse."

Den Romersk Katolske Kirke ved det udmærket og lærer da også at Bibelen ikke endosserer eller tillader ændringen fra sabbat til søndag gudsyndelse. Det fremgår tydeligt af deres teologi, men også, at kirken kan tilsidesætte Bibelen. Det er grunden til deres ændringer af bibelen.

Citat fra *The Convert's catechism og catholic doctrine*, udkommet i 1946: "Spørgsmål (Sp.): Hvorfor observerer vi søndag i stedet for lørdag? Svar (Sv.): Vi overholder søndag i stedet for lørdag, fordi Den Katolske Kirke har overført højtideligheden fra lørdag til søndag." De indrømmer at være ansvarlige for ændringen. "Sp.: Med hvilken autoritet

ændrede kirken lørdagen til søndag? Sv.: Kirken ændrede lørdag til søndag med den guddommelige magt som Jesus Kristus skænkede den." Skænkede Jesus magt til at ændre sabbatten? Kristus siger, at Han er Herre over sabbatten (Markus 2:28) og intet sted i Bibelen siger Han at andre kan ændre hvad Han har indstiftet!

Sidst i det 19. århundrede udfordrede biskop James Kardinal Gibbons protestanterne for deres vægring ved at acceptere den Katolske Kirkes autoritet over bibelske anliggender. Protestanterne fastholdt, at alene Bibelen kunne pålægge livsholdninger. Gibbons påpegede, at hvis det virkelig var deres opfattelse, så burde de vende tilbage til at overholde sabbatten, idet han understregede, at Bibelen intet sted godkender helligholdelsen af søndag, men at den lærer, at det er lørdagen der er hellig.

Overvej denne udfordring fra en ærkebiskop, udgivet første gang i *Catholic Mirror* (katolsk avis) i 1893: "Hvis man er protestant, så holder man lørdag, og er man katolik, da holder man søndag. Der er ikke mulighed for kompromis. Vil de (protestanterne) holde Herrens Sabbat, den syvende dag, som Bibelen foreskriver? Eller vil de holde søndag som er katolsk tradition? Guds skrevne ord byder ubetinget, gentagne gange og kategorisk helligholdelse af lørdagen, og med absolut og endelig dødsdom til den ulydige ... Denne lærer (han taler om Bibelen) forbyder eftertrykkeligt og af altoverskyggende grunde enhver ændring på dagen."

Gibbons gør den Katolske Kirkes standpunkt meget klar: "Den Katolske Kirke har i kraft af sin guddommelige mission for over tusind år siden, længe før protestantismen eksisterede, ændret dagen fra lørdag til søndag ... Ved den protestantiske ideologis fødsel indså man, at den kristne sabbat (søndag) var for stærk rodfæstet til at kunne modarbejdes; derfor indvilligede man i fortsættelsen af arrangementet, og lod dermed forstå, at Kirken (den Katolske) var i sin gode ret til at ændre dagen. Dette accepterede man i over 300 år. Den kristne sabbat (søndag) er derfor endnu den dag i dag et anerkendt produkt af Den Katolske Kirke ... (Protestanterne) adopterede det skrevne ord som deres eneste lære, men i samme handling forlod de det altså ... og med en stædighed der er ligeså viljefast som forkert, accepterer de den katolske lære i diametral modsætning til den åbenlyse, uforanderlige undervisning fra deres eneste lærer (Bibelen) i den mest afgørende doktrin i hele deres religion."

Gibbons er ikke alene om at angribe hvad han anser for protestantisk hykleri. Andre katolske forfattere har gentaget de samme anklager. *The Catholic Church Extension Society* i Chicago, offentliggjorde følgende udsagn af Peter R. Kraemer, en katolsk præst: "Protestanter, der kun godkender Bibelen som eneste forskrift for tro og religion, burde selvfølgelig vende tilbage til at overholde sabbatten. At de ikke gør det, men fortsætter med at holde søndag, latterliggør dem i enhver tænkende persons øjne. Vi katolikker accepterer ikke Bibelen som den eneste autoritet for vor tro. Foruden Bibelen har vi den levende kirkes autoritet som lovgiver, og som leder os ... Vi godkender dens ændring af sabbatten til søndag. Vi siger lige ud, at kirken foretog denne ændring, og gav denne lov, ligesom den har lavet mange andre love ... Det er altid lidt latterligt, at se protestantiske kirker der fra deres prædikestole og i deres lovgivning forlanger helligholdelse af søndag, når det ikke står i Bibelen."

T. Enright, katolsk præst i Kansas City, Missouri, siger: "Tag f.eks. søndag som vi overholder. Hvilken ret har protestanterne til at overholde den? Ingen overhovedet. De siger at det er for at adlyde budet. 'Kom hviledagen ihu, at du holder den hellig.' Men søndag er ikke sabbatten som Bibelen lærer. Alle og enhver ved, at søndagen er den første dag i ugen, og at lørdagen er den syvende og dermed den indviede hviledag. Dette anerkender man i alle civiliserede nationer. Jeg har gentagne gange tilbudt 1000 dollars til enhver, der ud fra Bibelen kan bevise, at søndagen er den vi skal overholde, og der er endnu ingen der er kommet efter

pengene ... Det var den hellige Katolske Kirke, der ændrede hviledagen fra lørdag til søndag, den første dag i ugen."

Han fortsætter, "Hvilken kirke bliver adlydt i hele den civiliserede verden? Protestanterne giver os alle de skrækelige navne de kan udtænke - antikrist, det skarlagenrøde dyr, Babylon, osv., samtidig med at de erklærer stor ærefrygt for Bibelen. Alligevel holder de søndagen højtidelig og erkender således Den Katolske Kirkes magt. Bibelen siger 'Kom sabbatten i hu at du holder den hellig.' Men Den Katolske Kirke siger, 'Nej, hold den første dag i ugen, og hele verden bøjer sig i lydighed.'"

Disse påfaldende citater passer ind i det Bibelen siger. De protestantiske kirker går på kompromis i meget afgørende anliggender. De accepterer denne vigtige del af dyrets mærke, som Den Katolske Kirke har pålagt dem (for, som tidligere nævnt, er det sandsynligt, at det mest synlige aspekt af dyrets mærkes, netop vil blive at fornægte Guds Sabbat og i stedet adoptere den hedenske søndag). Der er historiske optegnelser, der trods alt viser, at nogle grupper og enkelte personer accepterede ikke det romerske tilbedelsessystem. De fastholdt den ugentlige og de årlige sabbatter som påbudt af Gud i Bibelen, og mange blev tortureret og slået ihjel som straf.

I *Norsk Kirkehistorie* fra årene 1435 og 1436, kan man læse følgende: "Vi råder alle de Guds venner i hele Norge, som ønsker at være lydige mod den hellige kirke, til at ophøre med denne skadelige lørdags helligholdelse (man fejrede altså sabbatten på den tid); følger man ikke dette råd, vil der blive foretaget alvorlig kirkelig afstraffelse af dem, der fastholder lørdagen. Under samme lov og afstraffelse er det forbudt at afholde sig fra at arbejde om lørdagen."

Her kommer en rapport fra 1618 om lærerinden fru Traske, hun var en sabbat holder fra England: "Til sidst, for kun at undervise 5 dage om ugen og hvile om lørdagen, blev hun ført til det nye fængsel i Maiden Lane ... Fru Traske sad 15 år i fængsel, fordi hun holdt fast i at overholde sabbatten om lørdagen." Hun valgte at følge Bibelens lære og ikke andet!

I 1604 var der nogle, der overholdt sabbatten i Etiopia, men under indflydelse af Jesuitterne, forbød kongen sine undersåtter at fortsætte dermed og gav hårde straffe til dem der ikke adlød.

Meget er der skrevet om Waldenserne. De underviste og overholdt sabbatten og blev derfor voldsomt forfulgt af Den Romers Katolske Kirke. Fra side 88 og 89 i *General History of the Sabbatarian Churches* (Generel historie om Kirkerne der overholder sabbatten). "Af de mange der blev brændt og på anden måde udryddet for at tro på judaismen, var måske kun en tiendedel af israelitisk afstamning, udtaler en spansk forfatter i det sekstende århundrede. Mange blev beskyldt for at være *kættere* fordi de holdt fast ved Moseloven, og for at følge jødiske traditioner, såsom omskærelse og overholdelse af sabbatten, men alle erklærede sig skyldige i at overholde sabbatten." Denne bog fortæller hvordan man identificerede sabbat holdere, hvordan de blev arresterede, torturerede og til sidst slået ihjel.

Genkald nu hvad vi allerede har gennemgået om dyrets mærke, og hvordan der var grusomme straffe for dem, der ikke accepterede det på panden og i højre hånd. Som det er blevet nævnt, er der stærke indicier for, at det har med overholdelse af sabbatterne at gøre. Hvis man undlader at følge det romerske system i den forbindelse, vil det resultere i forbud mod at gøre forretninger, købe og sælge, og dette kunne ende med at sende virkelige kristne på gaden uden penge til livets ophold. Den nemmeste måde at finde ud af en persons religiøse overbevisning er, at konstatere hvilke dage han eller hun vil arbejde, og hvis det er en forretningsindehaver, hvilke dage han holder lukket.

Det skorter ikke på eksempler fra historien. Historien om Waldenserne fortsætter, "En dominikansk inkvisitor, afgiver beretning om fremgangsmåden i en infernalske

retssal i det nordlige Spanien, og fortæller, at eftersom det var kendt, at mange af kætterne havde for vane at helligholde den gamle sabbat, kunne de ikke få almindelige ansættelsesforhold. Dette svarede til mine forventninger, fortsætter han, for når disse mennesker blev arresterede, og jeg havde forhørt dem og vist dem pinebænken, så brød de sammen og tilstod deres jødiske skikke, i hvert fald overholdelsen af sabbatten, som var forbudt af den hellige kirke."

Guds helligdage eller hedenske fridage?

Som man kan se, har det lille horn, kvinden der rider dyret, eksisteret i umindelige tider og ganske højroset ændret det, som Gud selv har helliget. Efterhånden som Guds helligdage blev afskaffet blev de hedenske dage påske og jul indført.

Guds specifikke advarsel til Israel om ikke at indføre hedenske skikke i tilbedelsen af Ham, tog de ikke alvorligt. I 5. Mosebog 12:30-32 siger Gud: "Så vogt dig selv ...for at spørge dig for angående deres guder, idet du siger: 'Hvorledes plejede disse folkesalg at dyrke deres guder? Således vil jeg også bære mig ad.' Således må du ikke bære dig ad over for Herren din Gud; thi alt, hvad der er Herren en vederstyggelighed, alt, hvad han hader, har de gjort overfor deres guder ...Alt, hvad jeg pålægger eder, skal I omhyggeligt udføre. Du må hverken lægge noget til eller trække noget fra." Den samme advarsel gælder for os i dag!

Nutidens kristne verden holder helligdage gennemsyrede af hedenskab og nægter at overholde Guds ugentlige sabbatter og årlige højtider. F.eks. var søndagen, som allerede nævnt, den dag hedningerne tilbad deres solgud lige siden oldtiden. Navnet soldag (søndag) har samme oprindelse. Påske var festen for frugtbarhedsgudinden Astarte, også kaldet Istar, Ostara eller Eostre. Jul var helligdagen for Mitras, Attis og andre hedenske guder. Det er påfaldende, at mange hedenske "frelser" formodentlig blev født 25. December, slået ihjel på en fredag og genopstandne på påskesøndage. Kristus blev ikke født i december, og blev heller ikke korsfæstet på en fredag eller genopstanden om søndagen, men snarere som skriften indikerer og som historien bekræfter, blev han født tidlig efterår, før regnsæsonen indtraf. Han kunne ikke være kommet til verden senere, idet hyrderne stadig opholdt sig på markerne med deres får. Optegnelser bekræfter, at korsfæstelsen fandt sted en onsdag og at han genopstod lørdag lige før solnedgang, og dermed opfyldte det eneste tegn Han gav - at han ville være i graven tre dage og tre nætter (Mattæus 12:40).

I Jeremias 7:18 fordømmer Gud "påskeboller". Læs: "Børnene sanker brænde, fædrene tænder ild, og kvinderne ælter dej for at bage offerkager til Himmels Dronning og udgyde drikofre for fremmede guder og krænke mig."

Ifølge *Kyries studiebibel*, refererer himlens dronning til en assyrisk-babylonisk gudinde, med navnet "Istar," som er oldtidens navn for påske - på hebræisk kendt som Astarte. Profeten Jeremias irettesatte dem for disse skikke, men Israel ville ikke høre. Igen i Jeremias 44:19, "Og når vi tænder offerild for Himmels Dronning og udgyder drikofre for hende, mon det så er uden vore mænds viden, at vi bager hende offerkager, som afbilder hende, og udgyder drikofre for hende?" De retfærdiggjorde sig ved at sige, "Vore mænd fik os til at gøre det."

Selv om det vil overraske mange, så er skikken med juletræ en rest fra gammel hedensk træ tilbedelse, som bliver fordømt i Jeremias 10:3: "Thi folkenes rædsel er tomhed; thi det er et træ, fældet i skoven, et værk, som håndværkerhænder tilhugger med økse; han smykker det med sølv og guld og fæster det med søm og hammer, så det ikke vakler."

Det er ikke en hemmelighed, at den tidlige Romerske Kirke absorberede hedenske elementer i deres tilbedelse, og at det var i diametral modsætning til Guds bud om ikke at gøre det. Hvorfor? For at gøre de nye skikke attraktive for hedningerne som allerede var rodfæstede i deres egen gudsyndelse. Disse hedenske skikke blev placerede under en "kristen" kappe, og fik dermed udseende af at være kristne. Denne traditionelle kristendom overtræder tydeligt Guds bud om ikke at tage ved lære af hedningernes traditioner og ikke at

tilføje elementer derfra til hellig tilbedelse. Ej heller afskaffe Guds befalede ugentlige og årlige helligdage. Traditionel kristendom har overtrådt Guds lov ved faktisk at have accepteret dyrets mærke, da de sluttede sig til menneskelige traditioner. Igennem alle århundrederne har Gud sendt advarende stemmer imod denne handle måde.

På trods af at vi hører meget om religiøs samarbejde imellem søsterkirker, har Den Katolske Kirke fornyelig gjort sin ældgamle doktrinære position klar ved at påpege, at alle kirker udenfor Den Romersk Katolske Kirke ikke er "søster" kirker. Derimod anser Den Katolske Kirke sig selv for at være den eneste sande Kirke for Jesus Kristus. Den mener, at de andre kirker er nødt til at komme tilbage i Kristi fold, Den Romersk Katolske Kirke. De protestantiske kirker har aldrig helt forladt folden i alle tilfælde, for selv om de påstår, at de kun følger Bibelen som grundlag for deres tro, så overholder de stadig mange doktriner, der stammer fra oldtidens Babylon og bevaret gennem tiderne i den Katolske Kirke, og som er i modsætning til Bibelen,

De protestantiske kirker og alle mennesker burde fuldstændig bryde med Babylon og fuldstændig tage Bibelen som eneste autoritet på kristen undervisning. Forestil dig et øjeblik at dette skete. Hvad ville det indebære? Alle skulle overholde sabbatten. Man skulle fejre Guds årlige helligdage. Man ville ikke mere fejre jul og påske, nytår og andre hedenske dage. En uoverskuelig mængde af u-bibelske vaner og traditioner måtte kasseres. Man måtte indrømme nødvendigheden af at adlyde Guds love og begynde at føre dem ud i virkeligheden.

Lad dig ikke bedrage

Du er ikke tvunget til at følge den synkende verden der omgiver dig. Du kan være anderledes. I 2. Tessalonikerbrevet 2:3-4 advarer apostelen Paulus: "Lad ingen vildlede jer på nogen måde (indikerer muligheden for at kunne blive vildledte). Først må jo frafaldet komme (frafaldet fra den sande kristne tilbedelse til en falsk religion), og lovløshedens menneske, fortabelsens søn, åbenbares, han som sætter sig imod og ophøjer sig over alt, hvad der hedder Gud og helligdom, så han tager sæde i Guds tempel og udgiver sig selv for at være Gud." Derefter siger Paulus i versene 8-10: "Da skal den lovløse åbenbares (ham skal Herren Jesus dræbe med et åndepust af sin mund og tilintetgøre ved sin synlige genkomst), og han skal komme i Satans kraft, med al løgnens magt og tegn og undere og med al uretfærdighedens forførelse over for dem, der fortabes, fordi de ikke tog imod kærlighed til sandheden, så de kunne blive frelst." Elsker du sandheden? Det er en betingelse for at kunne blive frelst.

Den sidste tids religiøse leder vil påstå, at han er Gud. Den militære leder - dyret, som også bliver kaldt Kongen fra Nord - vil måske endda tro på det en overgang. Som vi har set, vil denne religiøse leder få magt til at udføre undere og tegn. I Åbenbaringen 19:20 står der, at den falske profet "havde gjort tegnene, hvormed han havde forført dem, der tog dyrets mærke på sig". Kan man virkelig forestille sig, at nutidens moderne mennesker ville kunne falde for sådan et bedrag?

Det er historisk bevist, at masserne følger en stærk ledelse. Den sidste genopstandelse af Det Romerske Rige, redet af kvinden, vil blive gennemsyret af dæmonisk magt. I Åbenbaringen 16:13, oplyses det, at begge både dyret og den falske profet vil være besatte af djævelen, og at de også vil blive i stand til at influere andre verdens ledere. Der står: "Og jeg så, at der ud af dragens (Satan) mund og ud af dyrets (den politisk økonomisk leder) mund og ud af den falske profets (en religiøs leder) mund kom tre urene ånder, som lignede frøer. De er nemlig dæmoners ånder, som gør tegn; og de går ud til kongerne på hele jorderige for at samle dem til krigen på Guds, den Almægtige, store dag."

Hvordan kan Satans dæmoner nogensinde få held til at influere verdens hære til at bekriige Kristus, når han kommer? Hvordan kan folk overhovedet få den tanke, at de skulle

kunne bekæmpe Jesus Kristus? Det ser desværre ud til, at folk vil blive så vildledte, at de ikke vil være i stand til at se, at det er Jesu Kristi genkomst. Kvinden der rider på dyret, har stor magt over folk. Åbenbaringen 17:2 siger, "Med hende har jordens konger bedrevet utugt, og jordens beboere har beruset sig i hendes utugts vin." Alle er åndelig berusede, de vil ikke kunne skelne mellem godt og ondt, eller mellem sandhed og løgn. Åbenbart vil de være så vildfarne, at de anser Kristus, når han kommer, for at være Antikrist. De vil tro at Han kommer for at udrydde kristendommen. Tilsyneladende vil de ikke kunne forstå, at han er Jesus Kristus vor Frelser, som er kommet for at genindsætte sand tilbedelse og udrydde dem, der har forført menneskene.

Mennesker kan vildledes. Bogen *Nazisternes forfølgelse af kirker fra 1933 - 1945* afslører i alle højeste grad, hvad der foregik lige før og under II Verdenskrig, da det tyske folk nærmest tilbad deres *Führer*. I denne forbindelse er fortiden virkelig oplysende, når det gælder at forstå, hvad der kan ske i fremtiden. Hitler var forløber for den kommende endetids diktator, som snart vil blive kendt på verdens scene.

Nogle få nøgleuddrag fra denne bog viser, hvor let folk kan blive vildførte, og man skal ikke antage, at det ikke kan ske igen. En pastor ved navn Leutheuser er citeret: "Kristus er kommet til os igennem Adolf Hitler. Han var den afgørende figur da folket var nær undergang. Han forsvarede os og ved hans magt, hans ærlighed, hans tro, hans idealisme - fandt Frelseren os. I dag ved vi, at frelseren er kommet, vi har kun en opgave - at være tysker, ikke at være kristne." Bogen udpeger også Hitlers popularitet i Nürnberg: "Masserne omringede ham med brændende iver - Frelseren - Skaberen - Det Tyske Fædrelands Forsvarer. Alt hvad han sagde var godt og rigtigt. Alt hvad han proklamerede var destineret til at ske. Lige meget hvad han gjorde, så var det for det bedste. Hitler i alles hjerter var bestemt til at blive Den Store Befrier - sendt fra oven som budbringer og den længe ventede befrier af vort land."

Et andet påfaldende eksempel er fra 1936 i Tyskland, læg mærke til denne udskrift fra en juleprædiken holdt i Solingen: "Jul er vore forfædres mange tusinde år gamle fest for lyset. I vinterens dybeste mørke, kom solhvervet imellem den 24. og 25. af julemåneden (december), og da mødtes familierne sammen med deres familieoverhoved under et træ i skoven. Vintermanden - Gamle Ruprecht - der repræsenterer det døende år, kom og uddelte gaver. Brændende fakler blev sat omkring et juletræ som snart stod i lys lue og oplyste den mørke nat. Gamle og unge stod rundt om med store opspilede øjne. Det dybeste mørke fra en lang vinter kunne ikke dræbe håbet om at se solens lys, som deres gud igen ville sende dem i det kommende år. Dette er baggrunden for at vi stadig giver hinanden gaver ved juletræet. Efter at have sunget nogle julesange gik vore forfædre hjem med glæde i hjertet, i overbevisning om, at på trods af sne og is, havde deres gud ikke overladt dem til deres egen skæbne. Fra dette tidspunkt steg solen højere og højere dag for dag, og bragte varme og glæde til vore forfædre. Og ligesom vore forfædre ikke mistede tilliden til solen - på trods af is og kulde og den lange nat - og endog fejrede lysets fest - på samme måde hylder vi lyset efter den lange mørke vintertid. Efter den store krig (I Verdenskrig) var Tyskland truet af undergang, men så kom han, som på trods af den store modløshed de fleste tyskere følte, og talte om lys og viste dem vejen fremad, ud af mørket. Hans appel vandt ekko i tusinde af tyskeres sind, og de bar den videre, den svulmede og voksede som en overvældende sky, og så skete det store mirakel - Tyskland vågnede og fulgte lyset - hagekorset. Mørket var nu overvundet. Lidelserne som længe havde holdt folket i sit greb var forbi. Solen står endnu højere over vort ældgamle tyske symbol, hagekorset, og varmen omslutter hele det tyske folk og smelter vore hjerter sammen i eet stort sammenhold. Ingen er holdt udenfor - ingen lider sult eller kulde, selv i den koldeste nat med is og sne, for varmen fra hele det tyske folks hjerter strømmer over i Det Nationale Socialist Partis Hjælpeprogram og Vinter Hjælpearbejdet, og bærer den tyske jul ind i de forladte tyskeres hjerter. I denne time er Adolf

Hitler vor godgører - han har overvundet vinternatten med dens gru for hele folket - han har ledt os under hagekorset til nyt lys, til en ny dag."

Historiske optegnelser antyder at Hitler var dæmonbesat - og at denne indflydelse smittede af på dem, han kom i kontakt med. Bogen *Nazi Tyskland - en ny historie*, skrevet af Klaus Fischer, har meget at sige om Hitlers private liv. Den beskriver hændelser fra dengang Hitler var kun 17 år gammel: "Hans eneste ven i Linz (på dette tidspunkt boede han stadig i Linz, Østrig), Karl Kubizek, fortæller, at Adolf elskede at holde taler for ham, når de to venner travede igennem øde egne, alt imens han understregede sine ord med voldsomme bevægelser og levende gestikulation. En aften efter at de havde lyttet til Wagner's 'Rienzi', ledte Hitler sin ven op på en høj bakketop, hvor han i febrilsk ophidselse begyndte at tale med en mærkelig hæs stemme, som ikke lignede hans vanlige talemåde. Som Kubizek udtrykte det, Hitler virkede som besat af sin egen dæmon. I en tilstand af fuldkommen ekstase og vild begejstring, overførte han Rienzi's karakter på sig selv og sine visioner med overmåde klarsynethed. Dette var den første gang Kubizek stiftede bekendtskab med denne side af Hitlers personlighed. Adolf's overbevisning, at han var udset af forsynet til at spille en .rolle i verdenshistorien, må have lydt mærkeligt i hans unge vens ører."

Forfatteren fortsætter, "Det er almindelig viden at Hitler selv troede, at han var i besiddelse af en sjælden gave, at han kunne profetere om fremtiden ("*Vorsehung*"). Han baserede nogle af sine vigtigste afgørelser på denne formodede evne ... Han mærkede usynlige dæmoniske magter omkring sig overalt" (side 303). Hitlers antisemitisme, fortæller Fischer, overgik alle fordomme; den var af ren psykopatologisk art, som kun kan sidestilles med heksekunst og dæmonologi i den menneskelige races historie." (side 89).

Da Hitler var 29 år, "og stadig led efterveer fra et angreb af sennepsgas (han var midlertidig blevet blind), synes hans sind at have slået klik. Han mistænkes for at være faldet i en længerevarende hysterisk tilstand som udløste en række syn, af magter der havde en sådan styrke, at han tillagde dem at være blevet sendt af en højere åndelig magt" (side 99).

Den samme bog fortæller os, at senere var det især Hitlers stemme, der hypnotiserede det tyske folk. "Mange tyskere mente, at der var noget mystisk ved den, fordi man ikke kunne placere ham i nogen lokal dialekt eller klasse" (side 124).

I den velkendte Bierhallen-Putsch i München, november 1923, da Hitler var 34 år gammel: "Hitler kom ind i den store hal, hvor forsamlingen var blevet bemærkelsesværdig urolig og utålmodig, og gav en af de mest uimodståelige forestillinger i sit liv - så fængslende at Professor Alexander von Müller som var til stede denne aften, beskrev det som 'et retorisk mesterstykke' og indrømmede, at 'aldrig før i mit liv havde jeg set så hurtig og dramatisk en omskiftning af sindstemningen i en forsamling af denne størrelse. Det var næsten som om en troldmand havde kastet en trylleformular over dem'" (side 154).

Fisher påpeger, at venen Kubizek havde udtalt for nogle år siden, at når Hitler lyttede til musik blev han et andet menneske. Hans voldsomhed - han var kendt for at have en voldsom karakter - forlod ham. Så blev han rolig - føjelig og medgørlig. Han kan sammenlignes med Kong Saul fra oldtidens Israel, der fik David til at spille for sig, når han var plaget af en dæmon, og derved blev mildnet og kunne falde til ro (1. Samuel 16:14-23).

Ligeledes bekræftede hundredvis af mennesker, at Hitlers personlighed ikke alene kunne tiltrække, men også omvende dem der kom under hans fortryllelse. Fischer rapporterer om Hitlers hypnotiske øjne, "Hans øjne fascinerede dem der kom under hans blik. De var usædvanlig lyseblå med en svag grågrøn tone. Hitler fortalte selv, at han havde arvet dem fra sin mor, hvis øjne han sammenlignede med den græske Medusa, som med sit blik kunne omdanne en mand til sten" (side 300).

I 1938 kom Hitler med en bemærkelsesværdig udtalelse, da den Britiske Primer Minister bekendtgjorde, at han ønskede at besøge ham. "Den 13. September, sendte

Chamberlain et telegram til Hitler og foreslog et personligt møde mellem dem, i håb om en fredelig løsning på den Czechoslovakiske krise. Udsigten til at få besøg af en Britisk Primer Minister, der var tyve år ældre end ham selv, og som tog sin første flyvetur i samme hensigt, appellerede utroligt til Hitlers forfængelighed. *'Ich bin von Himmel gefallen'* (Jeg er himmelfalden), siges han at have udbrudt, da han havde læst Chamberlains telegram" (side 426). Dette er ikke kun et almindeligt folkeligt tysk udbrud. Man ville sige, "Ich bin aus allen Wolken gefallen," som betyder, "jeg faldt ned fra skyerne" som et udtryk for overraskelse. Men i den sammenhæng Hitler brugte vendingen *"Ich bin vom Himmel gefallen,"* "Jeg faldt fra himlen", er fuldstændig uden fortilfælde i det tyske sprog. Men der var en personlighed som *faldt* fra himlen for længe, længe, længe siden. Det var, som vi ved, Djævelen Satan, da han prøvede at omstyrte Gud (Lukas 10:18).

Den franske ambassadør udtalte senere om Hitler. "Den samme mand, tilsyneladende en godmodig natur, modtagelig for naturens skønhed og som over tebordet udvekslede fornuftige meninger om Europæisk politik, var i stand til de vildeste raserianfald - den vildeste jubel - og den grusomste triumfering - de mest fantastiske ambitioner ... Et er sikkert: han var ikke et normalt menneske. Han var nærmere en makaber personlighed, en kvasi sindssyg man ... en besat person" (side 431). Og det er tilsyneladende hvad han var! Invasionen af Polen kaldte han *"Teufelswerk,"* djævlens værk.

Efter at det hele var overstået, tænk da på hvilken tilstand tyskerne befandt sig i: "Tyskere, der nu var befriede for fortryllesen, var målløse over det der var sket for dem. Karl Jaspers (en filosofi professor) opsummerede hele forløbet ved at indrømme, at 'i de sidste 12 år er der sket en fuldstændig omvæltning af hele vor eksistens. Skulle vi sætte billede på det, kunne det tegnes således: Djævlene har regnet slag på slag over os og har skyllet os med ind i et kaos, der har taget både syn og hørelse fra os ... Vi har været igennem oplevelser, der minder om hekseforfølgelserne i den sene Middelalder" (side 345).

Det er dit valg

Ser du, folk tilbad Hitler, de troede han var deres frelser, og det endda uden at han udførte nogen som helst mirakel for øjnene af dem. Men endetidens falske profet *vil* udføre mirakler og dermed bedrage de fleste mennesker.

Tag ikke fejl. At acceptere dyrets mærke og forkaste Guds tegn vil få betydning for din fremtid. Gud befaler os at holde øje med tidens tegn og til altid at bede om at blive fundet værdig til at undgå de horrible ting der venter denne verden. Gud advarer os mod at tage imod dyrets mærke, og Han befaler os at holde Hans ugentlige og årlige sabbatter. Disse er Guds folks tegn. Du er hermed udfordret til at tage en beslutning - enten at gå med strømmen der er på vej til en snart kommende udslettelse, eller at søge Gud og leve efter Hans sandhed, som den er åbenbaret dig. Guds sande tjenere vil modtage Hans velsignelse og styrke. De vil leve og regere sammen med Kongen Kristus når han knuser disse riger og indfører en verdensregering med retfærdighed.

Valget er dit. Vi håber og beder for, at du vil vælge det rette.

✉ **Le Siècle à Venir asbl**
Allée du Grand Chénîât, 30
B6280 – Loverval
Belgium

☎ (32) 071-221.308
📠 (32) 071-221.389

💻 le.siecle.a.venir@brutele.be